

витрати, пов'язані з їх зворотною доставкою без вантажу, систем дистанційного контролю транспортних засобів тощо.

Подальші дослідження необхідно формувати в напрямі визначення форм логістичного управління інноваціями та розробки практичних рекомендацій щодо використання логістики в процесах інтенсифікації інноваційних процесів та їх окремого етапу – трансферу технологій.

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В МІЖНАРОДНІЙ ТОРГІВЛІ І НА ТРАНСПОРТІ

*Стеханова З.С., к.т.н. доц. кафедри менеджменту виробничої сфери,
ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ, Україна,
Алексєєва О.А., студентка,
ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ, Україна*

Трансформація механізмів управління зовнішньоекономічною діяльністю в Україні здійснюється з використанням результатів наукових досліджень для побудови інформаційної економіки, повної реалізації стратегії розвитку людини та її інтелектуального капіталу.

Оперативність і достовірність інформації в міжнародній торгівлі - запорука її ефективності.

Реалізація торгової угоди пов'язана з великою кількістю інформації відносно вантажів, їх транспортуванням та оплатою. На цей час передача даних про комерційні та адміністративні операції здійснюється за допомогою комп'ютерів та телекомунікаційних засобів з використанням узгодженого стандарту кодування інформації, що стосується цих операцій.

Електронний обмін даними на початку з'явився в транспортній галузі і розвивався внаслідок необхідності для різних галузей комерційної діяльності щоб ефективно зв'язуватися одна з одною, використовуючи переваги сучасних інформаційних технологій. Існують два види традиційних ділових контактів: нестандартний (повідомлення, меморандуми, листи) і стандартизований (замовлення на поставку, повідомлення про відправлення, рахунок-фактура, платежі). Електронний обмін даними має відношення до стандартизованих повідомлень, а електронна пошта (e – mail) – до нестандартних.

У разі передачі стандартизованих повідомлень (наприклад, заказ на поставку) інформація форматується з використанням зазначеного стандарту,

що спрощує електронну передачу від однієї комп'ютерної системи до іншої. Сполучення між комп'ютерними системами, що часто характеризуються як «від користувача до користувача», мають метою обмін діловою інформацією між торгуючими сторонами.

Електронний обмін даними розповсюджений в розвинутих країнах, де були створені системи, що пов'язують філії компанії, партнерів однієї галузі (наприклад, банки, авіалінії), або пов'язані між собою сторони, що виконують зовнішньоторгову операцію (наприклад, митниця і транспортні експедитори, митниця і авіакомпанія, контейнерні оператори і морські перевізники).

Робочою групою Європейської економічної комісії ООН були прийняті правила для електронного обміну інформацією в галузі управління, торгівлі і транспорту, що відомі як ЕДІФАКТ ООН.

ЕДІФАКТ ООН – це гнучкий єдиний міжнародний стандарт для електронного обміну даними, що прописує структуру, якій мають відповідати електронні документи. ЕДІФАКТ ООН – це принципи, які полегшують електронний обмін комерційною інформацією між виробниками, експортерами, представниками оптової і роздрібною торгівлі, брокерами, транспортними експедиторами, вантажовідправниками, вантажоодержувачами, перевізниками, банками, страховими компаніями, портовою владою та інше. Він заміняє звичайні паперові документи електронними файлами з повідомленнями в єдиному форматі, що відповідає міжнародним стандартам.

ЕДІФАКТ ООН включає в себе синтаксичні правила, що управляють об'єднанням інформаційних елементів (слів) в сегменти, які потім групуються в повідомлення. Повідомлення складається з сегментів, що об'єднані відповідно до синтаксичних правил.

В рамках ЕДІФАКТ ООН знаходиться біля 190 повідомлень; з них більше 50 відносяться до транспортної та митної діяльності, а 42 одержали статус стандартного повідомлення ООН, тобто вони можуть використовуватися для потреб внутрішньої та зовнішньої торгівлі.

Використання електронного обміну даними дозволить економити конторські витрати, покращити контроль інформаційних потоків і впровадити нові ділові стратегії («доставка в строк»), прискорити оплату та рух ліквідності, прискорити митний контроль, підвищити ефективність зовнішньоекономічної діяльності.